

været Eftersyn, og at Folk derfor troede, at alt var i Orden, og at det vilde være uheldigt, hvis en Bank efter Aflæggelse af et Aarsregnskab fik Godkendelse af Udbyttefordelingen og derefter brød sammen. Der kan naturligvis opstilles saadanne Tilfælde, men i Faaborg var Forholdet, om jeg husker ret, det, at vel havde Bankinspektøren foretaget Eftersyn, men ved dette havde han givet Banken en Række Paalæg om, hvad den i de nærmeste Maaneder skulde foretage; dette undlod den imidlertid at foretage, og bl. a. af den Grund brød den sammen. Hvis man samtidig med, at man godkender et Udbyttefordelingsforslag, giver Banken visse Paalæg, som den undlader at følge, kan det nok bagefter siges, at det var i Tillid til dette Eftersyn, at Folk havde god Tro til Banken; men berettiget bliver det alligevel ikke. For øvrigt vil jeg antage, at det vil blive Undtagelsen, en meget sjælden Undtagelse, at man vil undlade at efterkomme et Paabud, som bliver givet, i hvert Fald under en Lov som den, der nu foreslaas.

Om Bankinspektøren sagde det ærede Medlem Hr. Zahle, at han var bange for Bestemmelsen om Eftersyn mindst hvert andet Aar, og mente, at der var Tegn paa en vis Betænkelighed i selve Formuleringen: som Regel mindst hvert andet Aar. Det vil sige, at der ikke skal være noget til Hinder for, at Banktilsynet kan foregaa oftere, men Regelen maa være, at hvert andet Aar kommer man igennem. Der er i Øjeblikket, tror jeg, 173 Banker, og det lader sig vel gøre at komme igennem et Eftersyn af 90 Stykker paa et Aar. Naturligvis maa Bankinspektøren anvende Medhjælp dertil, det er i det hele taget en Selvfølge, at efter at Bankspektionen har bestaaet en Del Aar og efterhaanden er kommet hele Omgangen rundt, vil Mellemløbet mellem Tilsynene, hvad enten der kommer en ny Lov eller ej, ikke blive saa langvarige som tidligere, hvor man maatte regne med en 5 Aars Tid. Det vil af sig selv indskrænkes, og derfor vil den Indskrænkning, der her er foreslaaet, neppe være værre, end at man kan efterleve Bestemmelsen.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen, som allerede i noget af det, jeg har sagt, vil have faaet Svar, beklagede sig over, at dette Lovforslag var kendetegnet ved Mangel paa Oplysninger. Jeg ved ikke, hvilke Oplysninger det ærede Medlem savner; det vilde have været nyttigere, om han havde sagt det, for jeg ser ikke, at Forslaget er ledsaget af mindre Oplysningsstof end det, der blev fremsat i Fjor, tværtimod, og før

jeg faar at vide, hvad det ærede Medlem savner af Oplysninger, kan jeg derfor ikke i al Almindelighed godkende en saadan Bemærkning.

Dernæst sagde det ærede Medlem, at af Skade bliver man klog. Det synes jeg var en meget rimelig og nyttig Læresætning at fremdrage ved Bedømmelsen af en Banklovgivning, men jeg havde unægtelig ikke helt igennem af det ærede Medlems Tale Indtrykket af, at han virkelig var blevet klog af den megen Skade; thi det ærede Medlem var yderst lemfældig overfor Bankerne paa talrige Punkter og var kun paa enkelte Punkter villig til at erkende, at man befandt sig paa den rigtige Grund med de her foreslaaede Bestemmelser.

Det ærede Medlem hævder saaledes, at han ønsker det private Initiativ paa Bankvæsenets Omraade udviklet saa meget som muligt; han vil gerne paatale Fejlgreb, siger han, men han tror ikke paa Nyttens af Socialisering. Det behøver vi aldeles ikke at drøfte nu, da der ikke foreligger noget Forslag om at socialisere Bankerne. Jeg vil ikke benægte, at jeg anser det for at være den eneste effektive Sikkerhed — hvis man overhovedet kan tale om effektiv Sikkerhed i noget Forhold —, at man en Gang faar socialiseret Bankerne; men jeg kan, som alt sagt, slaa mig til Ro med, at man maaske ved en effektiv offentlig Kontrol kan naa en nogenlunde forsvarlig Virksomhed ogsaa under den private Drift. Men jeg synes unægtelig, at naar man vil bevare Privatdriften og dog værne om Befolkningens, om Sparernes, om Indskydernes Interesser, maa man ogsaa gaa til virkelig effektive Foranstaltninger.

Jeg paaskønner i høj Grad, at det ærede Medlem udtrykte sin Forhandlingsvillie paa flere særdeles vigtige Omraader, f. Eks. med Hensyn til § 9 og § 12, der bl. a. indeholder Bestemmelser om Begrænsning af de enkelte Bankers Adgang til at binde sig i store Engagementer. Jeg kan kun anerkende, at det ærede Medlem var klar over, at man her burde skride til effektive Sikringsforanstaltninger.

Det ærede Medlem sagde i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at det forekom ham at være for stærkt et Krav, der stilledes med Hensyn til Indbetaling af Aktiekapitalen. Jeg kan ikke forstaa, hvorledes man kan mene, at det er urimeligt at forlange af Folk, der siger: Nu tegner vi en Aktiekapital paa 2 Mill. Kr. for paa Basis deraf at drive en Bank, at de, før de gaar i Lag med at drive denne Bank, lægger Pengene paa Bordet og viser, at de virkelig